

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/40/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516010590
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1516010590.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného S. D., stíhaného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.1.2017, sp.zn. 4T/101/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 20.6.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného S. D., R.. XX.X.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.1.2017, sp.zn. 4T/101/2016, bol obžalovaný S. D. uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona („Tr.zák.“) na skutkovom základe, že dňa 30.5.2016 v čase asi o 12.30 hod. na schodoch vedúcich k obytnému domu zozadu H. ul. č. X v D. v blízkosti reštaurácie „J.“ prepadol poškodeného N. N. a to tak, že ako poškodený sedel na schodoch k nemu podišiel a udrel ho pravou rukou do oblasti jeho ľavého líca, na čo poškodenému začalo silno písať v ušiach a zostal dezorientovaný, následne poškodený zodvihol svoju ľavú ruku pred tvár, aby sa bránil, pričom ako zodvihol aj svoju pravú ruku, ho S. D. ešte minimálne trikrát udrel do oblasti tváre a následne mu z ruky zobral mobilný telefón zn. H., zelenkastej farby neznámeho X. čísla v hodnote 14,50 eur a náramkové hodinky zn. H. s kovovým ciferníkom a veľkou 12-ťkou bielej farby obťahnutou červenou farbou v hodnote 94 eur, ktoré držal poškodený počas útoku v rukách, pričom ako mu zobral uvedené veci, tak udrel poškodeného ešte raz a odišiel, svojím konaním poškodenému N. N., nar. XX.X.XXXX, bytom D. - N. spôsobil zranenia, a to odštiepenie časti zubu a poranenie vnútornej strany pery, a zároveň mu spôsobil škodu na odcudzených veciach vo výške 108,50 eur.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 5, § 37 písm. m) Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) podal odvolanie obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku, ktoré odôvodnil jeho obhajca S.. O. Q. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd 13.3.2017.

V písomných dôvodoch odvolateľ uviedol, že sa necíti byť vinným zo spáchania zločinu lúpeže, jeho vina bola založená na jedinom dôkaze, a to výpovedí a opoznaní poškodeného N. v prípravnom konaní. Na hlavnom pojednávaní poškodený N. prehlásil, že obžalovaný nie je ten páchatel', ktorý ho koncom mája 2016 prepadol. Napriek tomu ho súd uznal za vinného. Súd vykonáva dokazovanie o vine alebo nevine obžalovaného na hlavnom pojednávaní len v kontexte s dôkazmi vykonanými v prípravnom konaní. V tomto prípade jednoznačne prvostupňový súd pochybil. Vzhľadom na uvedené odvolateľ žiada, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel a obžalovaného podľa § 285 písm. c) Tr.por. oslobodil spod obžaloby.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu súdu dňa 5.4.2017.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu konané dňa 16.5.2017 bolo odročené z dôvodu, že obžalovaný si zvolil na plnú moc nového obhajcu K. K. D..

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 20.6.2017 bolo doplnené dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného pred sudkyňou pre prípravné konanie zo dňa 3.6.2016 (č.l. 20 - išlo o výsluch vtedy obvineného vykonaný ohľadom prokurátorom podaného návrhu na vzatie obvineného do väzby), keďže odvolací súd zo zvukového záznamu z hlavného pojednávania zo dňa 24.10.2016 zistil, že napriek tomu, že v zápisnici o hlavnom pojednávaní je uvedené, že predmetná zápisnica bola na návrh prokurátora prečítaná spolu so zápisnicou o výsluchu obvineného vykonaného pred vyšetrovateľom zo dňa 1.6.2016, v skutočnosti bola prečítaná len zápisnica zo dňa 1.6.2016.

Obžalovaný podľa zápisnice zo dňa 3.6.2016 pred sudkyňou pre prípravné konanie k stretnutiu s poškodeným a k ich vzájomnému kontaktu sa najprv vyjadril, že poškodeného nepozná, nikdy ho nepoznal, nevie si to vysvetliť, s poškodeným sa nerozprával. Následne obžalovaný uviedol, že tak teda povie pravdu, tá svedkyňa O. mu hovorila, že poškodený jej dlží peniaze, či to obžalovaný nevybaví. Je teda pravdou, že mu dal takú slabú facku (podľa zápisnice obžalovaný ukazoval ako pravou rukou si ťapol na líco na tvár), ten poškodený vtedy sedel, obžalovaný mu ale naozaj nič nezobral, po tej facke obžalovaný povedal poškodenému: „Ona ti takto pomohla a ty jej to nevieš vrátiť?“ a išiel preč. S obžalovaným tam bol jeho známy K. K..

Obžalovanému bola daná možnosť v súlade s ustanovením § 258 ods. 4 Tr.por., aby sa vyjadril k rozporom medzi touto výpoveďou a výpoveďou vykonanou na hlavnom pojednávaní, kde obžalovaný uviedol, že s poškodeným neprišiel do kontaktu a ani ho nikdy nenapadol fyzicky.

Obžalovaný k tomu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že je pravda to, čo povedal pred sudkyňou pre prípravné konanie, čo bolo teraz prečítané, O. J. je manželka jeho dobrého kamaráta, predtým obžalovaného kontaktovala telefonicky, vyplakávala mu, že jej poškodený dlží peniaze, a preto sa obžalovaný pri ňom zastavil, dal mu facku a vytýkal mu, že sa takto k nej správa. Len ho udrel, nič mu nezobral. Obžalovaný vtedy nemal núdzu o peniaze, mal v ten deň výplatu, aj vedel, že bude mať prácu, robil odťahovú službu, vedel, že ho čaká zákazka, bolo mu to avizované. Obžalovaný si bol vedomý, že bol podmienenčne prepustený z výkonu trestu, vedel, čo mu hrozí, bola by to hlúposť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu bol ďalej prečítaný ako listinný dôkaz rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 9.6.2011 č.k 2T/21/2011-167, právoplatný dňa 9.6.2011 (č.l. 312), ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 188 ods. 1 Tr.zák. s uložením trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný k prečítanému listinnému dôkazu uviedol, že bol bez právnik, moc tomu nerozumel, čo vlastne z rozsudku pre neho vyplýva. Poškodený ho v skutočnosti okradol a bol obeťou protiprávneho konania. Obžalovaný ho stretol, vyfackal ho, ale nič mu nezobral. Dokonca mu aj doniesol veci, ktoré mu zobral spoluobvinený I., ktorý bol takisto odsúdený, ale bol vedený v samostatnom konaní, súhlasil s dohodou.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v konečnom návrhu prokurátorka uviedla, že rozhodnutie prvostupňového súdu je správne vo výroku o vine aj vo výroku o treste a prokuratúra sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku, a preto navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca v konečnom návrhu uviedol, že obžalovaný je v tomto prípade nevinný. V jeho neprospech svedčí iba jediný dôkaz, a to je rekognícia, ktorá bola vykonaná s poškodeným. V zmysle rozhodovacej činnosti súdov, ako aj nálezov ústavného súdu dáva do pozornosti, že ak je napr. takýto dôkaz jediným usvedčujúcim dôkazom, nepostačuje to spravidla pre uznanie viny a prichádza do úvahy uplatnenie zásady in dubio pro reo, v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Takisto dnes odstraňované rozpory vo výpovediach obžalovaného skôr preukazujú jeho obranu, teda že sa lúpeže nedopustil. Poškodený, ktorý je vlastne profesionálnou obeťou, nakoľko bola na ňom spáchaná lúpež, za ktorú iný odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, v jeho osobe ide o bezdomovca, ktorý predáva

drogy, má sklony k fabulácii, je nepresvedčivý, čo boli hlavné dôvody, prečo aj obhajoba chcela, aby bolo vykonané vyšetrovanie za účelom posúdenia jeho psychického stavu. Vzhľadom na uvádzané argumenty a nedostatok usvedčujúcich dôkazov žiada, aby bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby, prípadne aby bol rozsudok zrušený a vec vrátená na opätovné prejednanie prvostupňovému súdu.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že sa pridržiava toho, čo dnes povedal a čo povedal jeho advokát a bol by rád, keby ho súd oslobodil.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por. Keďže skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil, podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por., čo nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len obžalovaným aj voči výroku o vine, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné, čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že boli riadne predvolané resp. upovedomené strany trestného konania o termínoch hlavného pojednávania, ktoré bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku a prvostupňový súd v konaní a rozhodovaní rešpektoval zásadu náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr.por. a zásadu voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr.por. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne, zrozumiteľne a dostatočným spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a rovnako tak aj v otázke trestu.

Odvolací súd v súlade s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu musí konštatovať, že vykonaným dokazovaním na prvostupňovom súde bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané spáchanie skutku obžalovaným, ktorého konanie zároveň naplňa všetky znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák., a to bez toho, aby v tomto rozhodnutí opakovane správne zistené skutkové a z nich odvodené právne závery prvostupňového súdu podrobne rozvedené a odôvodnené v napadnutom rozsudku, na ktorý sa v plnom rozsahu odvoláva vrátane argumentov ohľadom vyvrátenia obhajobných tvrdení obžalovaného.

Odvolací súd navyše uvádza, že obžalovaný vo výsluchu dňa 3.6.2016, kedy bolo rozhodované o návrhu prokurátora na vzatie vtedy obvineného S. D. do väzby, na rozdiel od výpovedí pred vyšetrovateľom dňa

1.6.2016 a na hlavnom pojednávaní dňa 24.10.2016, v ktorých vylúčil, že by sa s poškodeným N. N. rozprával alebo s ním prišiel do fyzického kontaktu, úplne odlišne uviedol, že sa s poškodeným rozprával a dal mu aj slabú facku, ale nič mu nezobral s tým, že svedkyňa O. (O. J.) ho požiadala z dôvodu, že poškodený jej dlží peniaze, aby to obžalovaný vybavil. Prítom mal byť prítomný obžalovaného známy K. K..

K tomu treba uviesť, že svedkyňa O. J. vo výpovedi v prípravnom konaní dňa 1.6.2016 (ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní) za prítomnosti obžalovaného výslovne uviedla, že obžalovaného na nič nenahovárala a nič nemá voči poškodenému N., pričom potvrdila, že videla, ako obžalovaný stál nad poškodeným, ktorý sedel na schodoch s tým, že nevedela uviesť, čo sa tam robilo. Rovnako z výpovede svedka K. K. z prípravného konania zo dňa 5.8.2016 (ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní) nevyplýva, že by bol tento svedok niekedy prítomný pri rozhovore obžalovaného a poškodeného, resp. pri tom, ako mal obžalovaný poškodeného fyzicky atakovať.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný uvádzal počas trestného konania rôzne verzie skutku a jeho obrana, že skutok nespáchal, bola správne vyhodnotená v napadnutom rozsudku ako účelová, vedená snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok.

Poškodený N. N. jednoznačne vo výpovedi v prípravnom konaní za prítomnosti obžalovaného dňa 1.6.2016 výslovne uviedol, že skutok spáchal obžalovaný a popísal aj okolnosti spáchania skutku, pričom na otázku obžalovaného či je si na 100 % istý, že to bol on, poškodený uviedol, že obžalovaný je páchatel'.

Poškodený opoznal obžalovaného aj pri vykonanej rekognícii, pričom zo zápisnice o nej a z fotodokumentácie (č.l. 124-138) vyplýva, že rekognícia bola vykonaná v súlade s § 126 a § 138 Tr.por. s tým, že k opisu útočníka došlo pri výpovedi poškodeného dňa 30.5.2016 (č.l. 41), zúčastnení figuranti boli podobného zovňajšku a stavby tela ako obžalovaný a k rekognícii bola pribratá aj nezúčastnená osoba.

Svedkovia K.. N. J., K. I. a K. N., ktorí sa ako policajti zúčastnili úkonov v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní uviedli, že poškodený v prípravnom konaní vypovedal spontánne, nebol na neho vyvíjaný žiadny nátlak ani nešlo o žiadnu formu vsugerovania s tým, že poškodený bez zaváhania označil obžalovaného ako útočníka.

Pokiaľ si poškodený N. N. na hlavnom pojednávaní útočníka už nepamätal a uviedol, že obžalovaného opoznal ako osobu podobnú páchatel'ovi, k tomu odvolací súd uvádza, že k svojej prečítanej výpovedi z prípravného konania, kde obžalovaného označil za páchatel'a, poškodený výslovne uviedol, že v prípravnom konaní v ničom neklamal, nikto ho na výpoveď nenahováral, ani pri opoznávaní ho nikto nenahováral, koho má označiť.

Z priebehu skutku resp. zo skutkových okolností, za ktorých mal byť skutok spáchaný, zároveň z vykonaných dôkazných prostriedkov podľa odvolacieho súdu vyplýva, že skutok mohol spáchať iba obžalovaný, a nie iná osoba, keďže zo žiadneho zabezpečeného dôkazu v konaní nevyplýva, že by poškodený mal byť v ten deň a v daný čas fyzicky atakovaný viackrát a poškodený v každej svojej výpovedi konzistentne uvádza, ako došlo ku skutku a z týchto dôvodov ani neboli splnené zákonné podmienky na obhajobou namietané vyšetrovanie duševného stavu poškodeného, keďže neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti svedčiace o podstatnom znížení jeho schopnosti správne vnímať alebo vypovedať, pričom došlo u poškodeného iba k tomu, že na hlavnom pojednávaní si osobu páchatel'a už nepamätal. V tejto súvislosti treba poukázať, že z výpovede poškodeného N. N. z prípravného konania zo dňa 1.6.2016 (bola prečítaná na hlavnom pojednávaní) vyplýva, že tento videl páchatel'a stáť pri O. J. predtým, ako prišiel k nemu. V súlade s tým z už spomínanej výpovede O. J. z prípravného konania zo dňa 1.6.2016 (bola prečítaná na hlavnom pojednávaní) vyplýva, že keď bola vonku so psom, stretla obžalovaného a išla kúsok spolu s ním, ona pokračovala ďalej domov, obžalovaný zostal stáť pri poškodenom N., ktorý sedel na schodoch, obžalovaný stál nad ním, pričom nevedela uviesť, čo sa tam robilo, keďže ich videla spolu jeden - dve sekundy a potom zašla.

Teda pokiaľ aj samotný obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu výslovne potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania, podľa ktorej poškodeného fyzicky atakoval, je zrejmé, že aj táto jeho výpoveď poukazuje, že sa skutku dopustil. Pokiaľ sa obžalovaný zároveň bráni tým, že poškodeného

iba udrel, ale mu nič nezobral, táto jeho obrana je vyvrátená výpoveďou poškodeného, že útočník mu zobral pri fyzickom ataku mobilný telefón a náramkové hodinky, ktoré vtedy držal v rukách.

Odvolací súd nezistil žiadny rozumný dôvod, prečo by mal poškodený N. N. v trestnom konaní klamať a vystavovať sa nebezpečenstvu trestného stíhania za krivú výpoveď a krivú prisahu.

K uloženému trestu odvolací súd uvádza, že pre ukladanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr.zák.). Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Tr.zák.).

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov (v § 188 ods. 1 Tr.zák. je ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody 3 až 8 rokov) a podľa § 11 ods. 1 Tr.zák. ide o zločin. Teda v prípade spáchania tohto trestného činu zákonodarca ustanovil s poukazom na ustanovenie § 34 ods. 6 Tr.zák. (za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody), že súd musí obligatórne uložiť trest odňatia slobody, či už vo forme podmiennečného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmienečný.

Prvostupňový súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom z dôvodu, že obžalovaný opätovne spáchal zločin (vzhľadom na vyššie rozvedené odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 9.6.2011, č.k. 2T/21/2011-167), bola podľa § 38 ods. 5 Tr.zák. zvýšená dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, t. j. obžalovanému bol ukladaný trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzby 5 rokov a 6 mesiacov až 8 rokov, pričom mu bol uložený trest na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby.

Odvolací súd uvádza, že v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd v súvislosti s uloženým trestom uviedol všetky relevantné skutočnosti, ktoré zobral do úvahy pri ukladaní trestu a tiež správne posúdil existenciu a pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Z pohľadu účelu trestu vecne správne odôvodnil uložený druh trestu a jeho výmeru a odvolací súd sa z tohto pohľadu s jeho argumentmi stotožňuje bez toho, aby ich opakoval v tomto rozhodnutí. Prvostupňovým súdom uložený trest je v súlade so zákonom, zodpovedá účelu trestu, je primeraný a spravodlivý a odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by viedli k nutnosti jeho zmeny.

Odvolací súd uvádza, že v súlade so zákonom bol v napadnutom rozsudku aj výrok o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu (v roku 2015 pre trestný čin krádeže).

Na základe uvedených skutočností odvolací súd vyhodnotil podané odvolanie ako nedôvodné a zamietol ho.

Keďže napadnuté rozhodnutie, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, sa stalo právoplatným, rozhodovanie o väzbe obžalovaného je tým bezpredmetné.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.